

Rapport

Verzoeker

De heer D.J. K. te Borne.

Datum verzoekschrift

Het verzoek tot onderzoek is op 21 november 2012 binnengekomen bij het secretariaat van de Overijsselse Ombudsman.

Betreft

Het verzoek betreft de gemeente Borne, verder te noemen de gemeente.

Aard van de klacht

Verzoeker klaagt er over dat de gemeente niet constructief meewerkt aan een oplossing voor zijn woning nu deze door een nieuw bestemmingsplan in een bedrijvengebied is komen te liggen.

Procedure

Op 24 oktober 2011 wordt namens verzoeker een klacht ingediend bij de Nationale Ombudsman. Nadat deze hem heeft doorgestuurd blijkt dat de klacht nog niet in eerste aanleg is behandeld door de gemeente. De klacht wordt daarom doorgestuurd ter behandeling. Op 3 januari 2012 stuurt de gemeente een klachtafhandelingsbrief. Op 28 maart 2012 laat de Ombudscommissie weten eerst de inhoudelijke besluitvorming af te zullen wachten en de bejegeningklacht daarom op te schorten.

Op 21 november 2012 wordt namens verzoeker gesteld dat er inhoudelijk geen oplossing wordt gevonden en wordt verzocht de klacht alsnog op te pakken. Aan de gemachtigde wordt gevraagd om de bejegeningklacht te concretiseren en te beperken tot de periode na september/oktober 2010. Bij schrijven van 8 januari 2013 wordt de klacht verder geconcretiseerd en toegelicht.

De ontvangst is bevestigd en de stukken zijn opgevraagd.

Op 28 maart 2013 is een gesprek gehouden waarbij aanwezig waren: namens verzoeker de heer S.J.P. Kukulja en de heer M. Wullink, namens de gemeente; de heer J. H., de heer M. W. mevrouw E. D. en van de zijde van de Ombudsman de heer A. Lunenburg en mevrouw P. Weggemans.

Bevoegdheid

De te onderzoeken gedragingen zijn kenbaar gemaakt aan de gemeente en de gemeente heeft de klacht in eerste instantie behandeld, zodat het verzoek in behandeling kan worden genomen.

Vereisten van behoorlijkheid

De Ombudscommissie betreft bij het onderzoek met name feiten en omstandigheden die mogelijk aanleiding zijn tot schending van behoorlijkheidsnormen. Deze normen zijn opgesteld door de Nationale ombudsman in overleg met gemeentelijke en regionale ombudsmannen en weergegeven in de behoorlijkheidswijzer. De nieuwe behoorlijkheidswijzer wordt sinds 1 januari 2012 toegepast. De behoorlijkheidsnormen zijn ingedeeld in een viertal kernwaarden.

In het geval van verzoeker gaat het om de kernwaarden:

- Open en duidelijk; transparant;
- Open duidelijk; goede informatieverstrekking;
- Betrokken en oplossingsgericht; voortvarendheid;
- Eerlijk en betrouwbaar; betrouwbaarheid.

Feiten

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang is uit de overgelegde stukken en wat op de hoorzitting is besproken, het volgende vast komen te staan.

1. In december 2004 maakt verzoeker bezwaar tegen het voorbereidingsbesluit bestemmingsplan Veldkamp-Buren. Ook geeft hij in een brief aan de gemeente aan, dat hij in 1994 aan de Burenweg is komen wonen en dat vanaf 2001 allerlei ontwikkelingen zijn gestart die de kwaliteit van de leefomgeving hebben aangetast. Hij geeft aan geconfronteerd te worden met een aanzienlijke vermindering van het woongenot. In november 2005 worden door verzoeker zienswijzen op het ontwerp bestemmingsplan ingediend, waarin onder meer wordt gesteld dat van een dialoog met het college geen sprake is. Mede op basis van de inspraakreactie wordt verzoeker verwezen naar de planschadeprocedure.
2. Op 19 juli 2007 wordt namens verzoeker een planschadeverzoek ingediend bij de gemeente naar aanleiding van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan. Bij brief van 24 december 2008 laat de gemeente weten dat de aanvraag is voorgelegd aan de schadebeoordelingscommissie van Maandag Planschadeadvies en dat die hebben geadviseerd om het verzoek af te wijzen. Het college neemt dit over. Tegen dit besluit wordt bezwaar ingediend, waar de commissie advisering bezwaarschriften in april 2009 advies op uitbrengt. In dit advies geeft de commissie aan dat geadviseerd wordt in het besluit nader te motiveren of in dit geval geen sprake is van een bijzondere omstandigheid, welke aanleiding zou moeten geven tot het afwijken van de algemene regel dat in het kader van de planvergelijking geen betekenis kan worden toegekend aan het overgangsrecht. Geadviseerd wordt de overige bezwaren ongegrond te verklaren. In het besluit wordt het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
3. Op 11 oktober 2007 is er een gesprek met de gemeente. Bij brief van 22 oktober 2007 wordt een klacht ingediend, wegens het onheus bejegend zijn door een aantal ambtenaren. Het gaat hierbij om de communicatie en de gelijke behandeling. Onder meer wordt aangegeven dat de gemeente al in een vroeg stadium met andere bewoners uit het plangebied in overleg is gegaan, en die heeft uitgekocht. Verzoeker woont binnen hetzelfde plangebied, maar is in het voortraject nergens bij betrokken. Ook eind november 2007 wordt namens verzoeker een klacht ingediend tegen de wijze waarop een ambtenaar zich tijdens een bespreking heeft uitgelaten tegen verzoeker. In februari 2008 stuurt de gemeente een klachtafhandelingsbrief voor beide klachten waarin zij onder meer concludeert dat de betreffende medewerkers verzoeker volledig hebben voorgelicht, maar dat achteraf moet worden geconstateerd dat verzoeker steeds brokken informatie heeft gekregen en daardoor zich geen volledig beeld heeft kunnen vormen over de mogelijke aanleg van een fietssnelweg. Ook wordt geconcludeerd dat de interne communicatie tussen de verschillende productgroepen binnen de afdeling Grondgebied verbeterd dient te worden. Met betrekking tot de tweede klacht concludeert zij in dezelfde brief onder meer dat de wethouder onderscheid heeft gemaakt tussen objecten binnen en buiten het plangebied en ook heeft aangegeven dat niet alle objecten binnen het plangebied zijn aangekocht. Dat klagers het gevoel hebben op het verkeerde been te zijn gezet kan alleen maar worden teruggevoerd op miscommunicatie.
4. In maart 2008 wordt namens verzoeker de gemeente aansprakelijk gesteld voor de schade die verzoeker lijdt als gevolg van het in exploitatie brengen van het bedrijventerrein De Veldkamp. Gesteld wordt dat de gemeente onrechtmatig jegens verzoeker heeft gehandeld. De gemeente reageert hierop bij brief van 9 juni 2008 waarin zij onder meer stelt dat nooit aan de orde is

geweest dat het perceel van verzoeker door de gemeente zou worden aangekocht ten behoeve van de ontwikkeling van het bestemmingsplan. In een brief van 3 november 2009 geeft de gemeente, naar aanleiding van een verzoek van verzoeker om de woning terug te bestemmen onder meer het volgende aan: "De woning is wegbestemd. Daarmee zou binnen de planperiode tot effectuering van het bestemmingsplan en dus tot sloop moeten worden overgegaan. Bij de vaststelling van het bestemmingsplan is daarover niet besloten. Daarmee is het pand niet onder het overgangsrecht gekomen. Formeel is er sprake van een gedoogsituatie waartegen niet opgetreden wordt."

5. Op 9 oktober 2009 geeft verzoeker naar de gemeente toe onder meer aan dat hij graag met de burgemeester wil praten over de planschadeprocedure. Bij brief van 16 november 2009 schrijft verzoeker aan de burgemeester waarin hij aangeeft onder meer behoefte te hebben aan duidelijkheid over de status van zijn woonsituatie. Hij vraagt om bemiddeling van de burgemeester. In een brief van 11 december 2009 geeft de burgemeester aan dat hij wil proberen bij te dragen aan een onderzoek naar de mogelijkheid van een voor iedereen aanvaardbare oplossing. Hierover volgt op 27 januari 2010 een gesprek. Tijdens dit gesprek wordt onder meer geconcludeerd dat stilzitten geen optie is. Er is sprake van een ongewenste situatie. Afgesproken wordt dat er voor 01 april 2010 een globaal onderzoek plaatsvindt en voor 01 mei 2010 een nadere rapportage.
6. Op 28 april 2010 is er een zitting bij de Rechtbank Almelo inzake de afgewezen aanvraag om planschade waarna op 26 mei 2010 uitspraak wordt gedaan en het beroep gegrond wordt verklaard. Verweerder moet een nieuw besluit nemen. In februari 2011 doet de Raad van State uitspraak in het hoger beroep dat is ingesteld door de gemeente. De Raad van State bevestigt de eerdere uitspraak qua inhoud. In april 2011 laat de gemeente weten dat ze het planschadeverzoek voor een second opinion hebben voorgelegd aan Oranjewoud Legal. Namens verzoeker wordt aangegeven dat zij zich niet kunnen vinden in het conceptrapport dat is uitgebracht. Op 14 augustus 2012 neemt de gemeente een nieuw besluit op bezwaar waarin ze bepalen dat het bezwaarschrift gegrond wordt verklaard en het besluit van 18 december 2008 inzake het planschadeverzoek wordt ingetrokken. Voorts wordt besloten om het verzoek om planschade conform het advies van Oranjewoud toe te wijzen met andere beslispunten.
7. In juni 2011 wordt, door gemachtigde aan de gemeente medegedeeld dat ze verplicht zijn om met verzoeker in overleg te treden over minnelijke verwerving van het perceel met opstallen waarbij alle aspecten van de door hen geleden schade moeten worden meegenomen. De gemeente geeft hierop aan dat ze geen gronden ziet waarop ze gehouden zijn in onderhandeling te treden over minnelijke verwerving van één of meer van de percelen.
8. In augustus 2010 wordt er een conceptrapport opgemaakt over de akoestische situatie rond de Burenweg 7.
9. Op 18 juli 2011 is er een kort geding, aangespannen door de gemachtigde, bij de Rechtbank Almelo, welke wordt geschorst omdat de rechter partijen eerst vraagt met elkaar te praten. Naar aanleiding van de zitting stuurt de heer Kukolja een brief aan de advocaat van de gemeente waarin hij aangeeft dat tijdens de zitting onverwachts werd aangegeven dat de gemeente het perceel van verzoeker positief zou willen bestemmen. De gemeente reageert bij brief van 16 augustus 2011 waarin ze onder meer aangeeft dat de woning onder het overgangsrecht valt van het plan De Veldkamp. Tijdens de zitting is aan verzoeker gevraagd, zo stelt de gemeente, of hij de vordering tot verplichting van de gemeente tot aankoop van de woning wil handhaven. De gemeente biedt verzoeker vervolgens in de brief een keuze uit een aantal bestemmingsplanregimes voor het perceel. In een reactie hierop wordt namens verzoeker gesteld dat de gemeente voorbijgaat aan het feit dat verzoeker al vanaf het begin van oordeel was dat zijn woning rechtmatig aanwezig was, maar dat hij maar niet door kon dringen tot de gemeente. Verzocht wordt om nadere informatie. De gemeente geeft in een brief uit augustus 2011 de gevraagde informatie. Op 29 september 2011 wordt er vonnis gewezen in het kort geding waarbij de vordering van verzoeker wordt afgewezen.

10. Op 6 oktober 2011 dient de gemachtigde een klacht in tegen de advocaat van de gemeente, de heer K.
11. Op 1 december 2011 wordt namens verzoeker een klacht ingediend waarin onder meer wordt gesteld dat gemachtigde stelselmatig wordt geblokkeerd en tegengewerkt bij het verkrijgen van informatie. Hierover vindt een bespreking plaats waarbij is uitgesproken dat de gemeente zal proberen constructief samen te werken met derden. In een schrijven van 31 januari 2012 geeft gemachtigde aan opnieuw problemen te ondervinden met de gemeente. Dit maal via een door gemachtigde ingeschakeld ingenieursbureau welke de gemeente om informatie heeft verzocht voor onder andere een akoestische meting. Bij brief van 9 mei 2012 stuurt de gemeente een klachtafhandelingsbrief waarin ze stelt dat er geen sprake is van onbehoorlijk gedrag en van het niet verschaffen van informatie op een goede wijze. Ook stelt de gemeente dat aan de verwachtingen die verzoeker van de gemeente mag hebben is voldaan.
12. Namens verzoeker wordt op 8 februari 2012 door Aveco de Bondt, ingenieursbedrijf een rapport uitgebracht over de bestemmingsplanmogelijkheden voor het adres Burenweg 7.
13. Op 8 maart 2012 vindt er een gesprek plaats met wethouder K.
14. (Vervallen).
15. In een brief van 4 april 2012 wordt namens verzoeker gereageerd op een door de gemeente opgesteld stappenplan. Aangegeven wordt dat de woning niet als woning bestemd kan worden en dat de gemeente met geen enkel inhoudelijk argument is gekomen waarom het wel zou kunnen. Ook zou door de gemeente in het gesprek van 8 maart zijn bevestigd dat zij hier zelf geen onderzoek naar heeft gedaan. De gemeente reageert hierop en geeft onder meer aan dat zij meent dat de woning wel positief bestemd kan worden. Of het echt mogelijk is zal een bestemmingsplanprocedure moeten uitwijzen. De gemeente gaat deze wijziging in procedure brengen. Voor wat betreft het onderzoek van Aveco de Bondt geeft de gemeente aan dat deze er onvoldoende rekening mee houdt dat het om een legale, bestaande woning gaat.
16. Op 01 juni 2012 laat de gemeente aan verzoeker weten dat het college van plan is de planschade anders te gaan verzekeren, door middel van compensatie in natura.
17. In een brief van 14 juni 2012 wordt namens verzoeker gevraagd om een realistische totaaloplossing voor de problematiek.
18. In juni 2012 laat de gemeente weten dat er een concept bestemmingsplan is voor het perceel Burenweg 7-9, waarin de woning wordt bestemd als wonen. Hierop wordt namens verzoeker gereageerd door aan te geven dat als het huis van verzoeker een woonbestemming krijgt, hij genoodzaakt is om handhaving te vragen op de naburige percelen, wegens ontoelaatbare hinder.
19. In juli 2012 laat de gemachtigde weten geen antwoord te hebben gekregen op een aantal vragen die gesteld zijn tijdens het gesprek op 9 juli 2012. Het gaat hierbij onder andere over de vraag hoe de gemeente het herbestemmen van de woning ziet in verband met de Wet geluidhinder en de goede ruimtelijke ordening.
20. Bij brief van 20 augustus 2012 stuurt de gemeente een schrijven waarin ze reageert op de gestelde vragen in juli 2012.

Visies van partijen

Voor de visies van partijen wordt hier verwezen naar wat is vermeld onder het kopje 'Feiten'. Daarnaast hebben partijen op 28 maart 2013 onder meer nog de volgende toelichting gegeven.

Namens verzoeker, de heer Kukolja

Desgevraagd geeft de heer Kukolja aan dat de heer Lam (Hekkelman advocaten) een advocaat is die namens de gemeente spreekt en het onderdeel geluidshinder heeft onderzocht. Het probleem blijft na alle procedures die inmiddels zijn gevoerd, dat de gemeente nog steeds één koers vaart en de woning per se willen bestemmen als woning. Als de gemeenteraad aangeeft dat het niet kan willen ze de woning plotseling bestemmen als bedrijfswoning. Nu wordt hier weer over geprocedeerd bij de Raad

van State. Het vreemde is ook dat de gemeente eerst aangeeft dat de woning, ondanks dat deze deels buiten het bouwblok is gebouwd, onder het overgangsrecht valt en dus legaal is, terwijl ze later bij de planschade aangegeven dat de woning illegaal is. De heer Kukolja vraagt zich af wat de gemeente gaat doen als de Raad van State nu aangeeft dat het bestemmen als bedrijfswoning ook niet kan. In 2010 is er een constructief gesprek met de burgemeester geweest. Er is echter geen verder gevolg aan gegeven. Daarna verliep het contact via wethouder K. Verzoeker heeft bij de burgemeester niet alleen maar ingezet op het uitkopen, maar heeft ook aangeboden te willen meedenken over andere oplossingen. De heer Kukolja geeft desgevraagd aan dat hij bestrijdt dat er een onderzoek heeft plaatsgevonden naar het positief bestemmen van de woning. De advocaat van de gemeente heeft gezegd dat het zou kunnen, maar ze hebben hier alleen een standpunt ingenomen over de geluidshinder, niet op andere onderdelen.

Namens verzoeker, de heer Wullink

Desgevraagd geeft de heer Wullink aan dat het belangrijk is dat de familie zich laat bijstaan en dat het belangrijk is dat objectieve instanties bij het proces worden betrokken. De hele procedure is voor de familie zeer belastend geweest. Het duurt allemaal erg lang. Er zijn gaandeweg genoeg momenten geweest voor de gemeente om de koers bij te stellen. Dit hebben ze echter niet gedaan. Het handelen van de gemeente is niet constructief. Iedere keer gaat de gemeente een bepaalde weg op en wil ze zich pas bezinnen als er een uitspraak is van de Raad van State. Op een bepaald moment heeft de heer K. gevraagd om een woon/werkbestemming, maar dat was op dat moment niet bespreekbaar voor de gemeente. Nu komt de gemeente er zelf mee. Desgevraagd geeft de heer Wullink aan dat op sommige gegevens die nodig waren voor het rapport van Aveco lang is gewacht. Zo had Aveco verkeersgegevens nodig. Het heeft lang geduurd voordat deze gegevens werden opgestuurd. Desgevraagd geeft de heer Wullink aan dat er nog wel eens stukken kwijtraken die soms later weer boven water komen. Een voorbeeld hiervan is een handgeschreven notitie bij een bouw aanvraag. Met betrekking tot het hebben laten onderzoeken door de gemeente van de geluidshinder geeft de heer Wullink aan dat hij zeker weet dat de gemeente hier geen externe juristen bij heeft ingeschakeld. Er is vaak door de gemeente aangegeven dat er een oplossing komt, maar deze wordt niet geboden. Ook de burgemeester heeft in het verleden gezegd dat er een oplossing zou komen, maar hier is geen vervolg aan gegeven. De Nationale Ombudsman concludeert ook dat intermediairs aanlopen tegen de overheid en dan vooral tegen het gebrek aan oplossingsgericht zijn, het gebrek aan empathisch vermogen en ook dat gemeenten vaak – zo ook in deze zaak – een juridisch strategische positie lijken in te nemen, die tot gevolg heeft dat verzoeker steeds onnodige juridische procedures moet voeren.

De gemeente, de heer H. (productencoördinator ontwikkeling)

De heer H. verklaart dat er sprake is van een fors meningsverschil dat al jaren speelt. Er zijn momenteel nog drie procedures aanhangig, waaronder beroep bij de Raad van State tegen het bestemmingsplan, een civiele procedure (een vordering tot schadevergoeding in natura tot uitkoop) en een procedure inzake de planschade. Voorts loopt er nog een bezwaarprocedure tegen een omgevingsvergunning van de buurman. Ook is door verzoeker aan de provincie gevraagd om bestuurlijk toezicht. De heer H. geeft aan zich niet te herkennen in de klacht. Het is niet waar dat er niet geprobeerd is om tot een oplossing te komen. Er is ontzettend veel wel gebeurd. Er is destijds vanuit de burgemeester en wethouder K. een initiatief geweest om in gesprek te komen en te kijken wat de mogelijkheden zijn. De heer H. geeft aan dat na een gesprek op 5 april 2011 schriftelijk d.d. 7 april 2011 door verzoeker is aangegeven dat zij bedanken voor het plezierige en open gesprek. Vervolgens wordt in een daaropvolgende brief d.d. 29 juli 2011 alles op scherp gezet, omdat verzoeker aangeeft dat de gemeente verplicht is met verzoeker in overleg te treden over minnelijke verwerving. Desgevraagd geeft de heer H. aan dat hij niet kan aangeven wat de gemeente gaat doen als de Raad van State nu een uitspraak doet in het voordeel van verzoeker. De gemeente heeft geen strategie om verzoeker tegen te werken, de gemeente gaat uit van het algemeen belang. Er is regelmatig gezocht naar een oplossing. Zo is er in het verleden

onderhandeld op aandringen van de kortgedingrechter. Daarbij is door de gemeente een bod gedaan, maar dat is door verzoeker niet aangenomen, het kwam niet in de buurt van wat de familie wilde. Desgevraagd geeft de heer H. aan dat onnodig procederen door de gemeente uiteraard niet aan de orde is. De heer H. verklaart dat er in een gesprek van 9 juli 2012 door verzoeker een aantal vragen zijn gesteld, welke in een brief van 20 augustus 2012 door de gemeente zijn beantwoord. In de beantwoording is onder meer aangegeven dat toen de gemeente schreef over het overgangsrecht, naar de inzichten van destijds is aangegeven dat het overgangsrecht van toepassing was. Dit bleek naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling van 9 februari 2011, niet het geval te zijn. Er is zeker geen sprake van voorbedachte rade. Voor wat betreft het aangehaalde handgeschreven briefje dat in eerste instantie niet meer bij de stukken over de bouwvergunning zat, verklaart de heer H. dat dit een intern stuk was. Er heeft derhalve eerst een interne afweging plaatsgevonden of het briefje wel beschikbaar moest worden gesteld. Op de vraag of de gemeente de mogelijkheid van het positief bestemmen goed heeft onderzocht geeft de heer H. aan dat dit natuurlijk het geval is. Zowel door externe juristen als door informatie van buurgemeenten.

Gemeente, de heer W. (afdelingsmanager grondgebied)

De heer W. merkt op dat het teveel een inhoudelijke discussie wordt, terwijl het over de bejegening zou moeten gaan. Voor wat betreft de informatie die de gemeente verstraagd aan het onderzoeksbureau Aveco zou hebben gegeven merkt de heer W. op dat het hierbij specifiek om verkeersgegevens gaat. Hierover heeft hij de verkeersdeskundigen gesproken. Hij heeft tegen hen gezegd dat zo snel mogelijk de gegevens moesten worden ingeleverd. De vraag was of ze de gegevens zouden ophalen in Borne of Rijssen. Hierover deed de heer Wullink moeilijk. De heer W. geeft aan niet precies te weten wanneer het eerste verzoek er lag, maar toen hij in januari er mee aan de slag ging, hadden ze binnen een week de gegevens. De heer W. merkt op dat Aveco de Bondt zelf geen problemen had om de gegevens in Borne te verkrijgen omdat daarmee direct inzicht verschaft zou kunnen worden in het verkeersmodel dat de basis vormde van de verkeersgegevens. Tot slot deelt de heer W. mede, dat naar aanleiding van uitlatingen van de heer Wullink richting de gemeente, een brief aan hem zal worden verstuurd, die bij herhaling van dergelijke uitlatingen zou kunnen uitmonden in een klacht bij de orde van advocaten.

Gemeente, mevrouw D. (klachtencoördinator)

Mevrouw D. geeft aan dat naar haar mening de klacht over de informatieverstrekking niet nu behandeld zou moeten worden.

Overwegingen van de Ombudscommissie

Het verslag van bevindingen is aan verzoeker en aan de gemeente gestuurd.

Namens verzoeker is op 3 mei gereageerd op het verslag van bevindingen. De naar het oordeel van de Ombudscommissie relevante opmerkingen zijn verwerkt in het rapport. Volledigheidshalve is de gehele reactie als bijlage bij dit rapport gevoegd.

De gemeente heeft bij schrijven van 3 mei 2013 gereageerd op het verslag van bevindingen. De naar het oordeel van de Ombudscommissie relevante opmerkingen zijn verwerkt in het rapport. Volledigheidshalve is ook deze gehele reactie als bijlage bij dit rapport gevoegd.

Kern van de klacht

Verzoeker klaagt er over:

1. dat de gemeente niet transparant is in wat ze nu van plan is met de woning van verzoeker, nu deze door een bestemmingsplanwijziging in een bedrijventerrein is komen te liggen.

2. dat de gemeente een paar keer van koers is gewijzigd in wat ze van plan is.
3. dat verzoeker niet alle benodigde informatie verkrijgt.
4. dat het gehele proces te lang duurt.

Open en duidelijk; specifiek de norm transparant

Dit beginsel houdt in dat de overheid in haar handelen open en voorspelbaar is, zodat het voor de burger duidelijk waarom de overheid bepaalde dingen doet. Dit vereist van de overheid een open houding waarbij de overheid er voor moet zorgen dat burgers inzicht hebben in de procedures die tot beslissingen leiden en het hoe en waarom ervan.

Verzoeker woonde in een landelijk gebied. In 2004 kwam de gemeente met een nieuw voorbereidingsbesluit bestemmingsplan voor dit gebied, waardoor er onder meer bedrijven gevestigd kunnen worden.

Verzoeker geeft aan dat het handelen van de gemeente niet transparant is, omdat er onvoldoende informatie aan verzoeker wordt verstrekt, maar ook omdat niet altijd duidelijk is waarom de gemeente op een bepaalde manier handelt en het lijkt voor verzoeker alsof de gemeente een paar keer van uitgangspunt is veranderd.

De gemeente geeft aan dat hier geen bewuste manier van handelen, tegen verzoeker, achter zit.

Verzoeker geeft aan dat het niet transparant handelen door de gemeente onder andere speelt omtrent de status van de woning.

In 2004/2005, is door de gemeente, aangegeven in het kader van het bestemmingsplan dat de woning onder het overgangsrecht valt. Verzoeker is door de gemeente naar aanleiding van zijn inspraakreactie vervolgens verwezen naar de planschadeprocedure waar hij in juli 2007 een aanvraag indient. Deze aanvraag wordt door de gemeente voorgelegd aan een planschadebureau, Maandag. Dit bureau komt tot de conclusie dat de woning niet geheel volgens de vergunning is gebouwd en derhalve illegaal zou zijn, waardoor geen beroep op de planschaderegeling kan worden gedaan. De gemeente neemt de conclusie over en wijst de aanvraag om planschade af. In een brief van 3 november 2009 geeft de gemeente daarna aan dat de woning van verzoeker wegbestemd is en er eigenlijk over gegaan zou moeten worden tot sloop. Echter er is sprake van een feitelijke gedoogsituatie en er zal dus niet tot sloop worden overgegaan. Tegen het besluit tot afwijzing van de planschade wordt beroep en hoger beroep aangetekend. In februari 2011 doet de Raad van State uitspraak waarin wordt bepaald dat de woning rechtmatig is. De gemeente besluit vervolgens de aanvraag om planschade voor te leggen voor een second opinion, aan een ander bureau, Oranjewoud Legal. Dit bureau komt met het advies de planschade toe te kennen. De gemeente neemt dit advies over (met gewijzigde beslispunten). Op 01 juni 2012 laat de gemeente aan verzoeker weten dat het college van plan is de planschade anders te gaan verzekeren, door middel van compensatie in natura.

Los van de planschade is de gemeente na de uitspraak van de Raad van State, in februari 2011 gaan beoordelen of de woning positief bestemd zou kunnen worden (als woning). In december 2012 stelt de gemeenteraad het bestemmingsplan definitief vast, waarin de woning van verzoeker als bedrijfswoning is bestemd. Hierover wordt nu geprocedeerd bij de Raad van State.

Namens verzoeker wordt ook aangegeven dat de gemeente er al eerder bekend mee was dat de woning in afwijking van de vergunning is gebouwd, maar dat dit door een ambtenaar is goedgekeurd en dat het niet bestemd kan worden als woning. Ter ondersteuning hiervan wordt onder meer aangegeven dat door de gemeente in antwoord op een andere inspraakreactie, van de heer de J. wordt gesteld dat de woning van verzoeker in afwijking van de vergunning is gebouwd,

binnen de 70 dB(A) contour van de spoorweg. Ook stelt verzoeker dat hij zelf al eerder, een paar jaar geleden, de optie van het bestemmen als woning of bedrijfswoning heeft besproken met de gemeente, maar zij dat toen niet wilde. Ook stelt verzoeker dat hij van af het begin heeft aangegeven dat de woning wel rechtmatig was. Naar de mening van verzoeker heeft de gemeente pas na de uitspraak van de Raad van State in februari 2011 willen toegeven dat de woning wel rechtmatig is. Vervolgens wilde ze toen echter de woning een woonbestemming geven, terwijl ze wisten dat dit met het oog op de geluidshinder, niet zou kunnen.

De Ombudscommissie is van oordeel dat de gemeente pas naar aanleiding van het eerste planschadeadvies werkelijk tot de conclusie is gekomen dat de woning niet conform de vergunning is gebouwd en illegaal zou zijn. Na de uitspraak van de Raad van State in 2011 is het de gemeente duidelijk geworden dat de woning rechtmatig is en zijn zij gaan beoordelen of de woning bestemd kan worden als woning en later als bedrijfswoning. Volgens de Ombudscommissie zijn deze ontwikkelingen een gevolg van voortschrijdend inzicht en de Ombudscommissie is dan ook van oordeel dat er geen sprake is van opzettelijk niet transparant handelen. Voor wat betreft de opmerking uit het antwoord van de gemeente op de inspraakreactie van de heer J., dat de woning van verzoeker in afwijking van de vergunning is gebouwd en geen woonbestemming zou kunnen hebben omdat het binnen de 70dB(A) van de spoorweg ligt, is de Ombudscommissie van oordeel dat niet helemaal duidelijk is hoe deze reactie van de gemeente is bedoeld. Het zou kunnen zijn dat al duidelijk was dat de woning in afwijking van de vergunning is gebouwd, maar dat door de goedkeuring van een ambtenaar toch is geconcludeerd dat het onder het overgangsrecht valt. De woonbestemming is de gemeente pas gaan onderzoeken nadat de Raad van State in 2011 heeft geconcludeerd dat de woning rechtmatig is. Het is de Ombudscommissie niet duidelijk waarom er bij het onderzoeken van de woonbestemming vervolgens door de gemeente geen akoestisch onderzoek is gedaan. De Ombudscommissie vindt het dan ook voorstelbaar dat dit voor verzoeker niet transparant is overgekomen.

Open en duidelijk; specifiek de norm goede informatieverstrekking

De overheid zorgt er voor dat de burger de juiste informatie krijgt en dat deze informatie klopten volledig en duidelijk is. Zij verstrekt niet alleen informatie als de burger erom vraagt, maar ook uit zichzelf. Zij is daarbij servicegericht en stelt zich actief op om de informatie die van belang is tijdig op eigen initiatief te geven.

Verzoeker klaagt er over dat de gemeente bepaalde informatie niet verstrekt, of maar gedeeltelijk verstrekt. Hierbij wordt onder meer gerefereerd aan het al eerder genoemde probleem dat de woning van verzoeker deels in afwijking van de vergunning is gebouwd en derhalve illegaal is. Hierover is verzoeker van mening dat hij niet de goede informatie heeft gekregen, nu hij in eerste instantie van de gemeente te horen heeft gekregen dat de woning onder het overgangsrecht zou vallen en legaal zou zijn, terwijl de gemeente dit standpunt later, naar aanleiding van een planschadeadvies, wijzigt en stelt dat de woning in afwijking van de vergunning is gebouwd en illegaal is.

Ook wordt namens verzoeker onder meer op 01 december 2011 een klacht ingediend waarin onder andere wordt gesteld dat de gemachtigde het idee heeft stelselmatig te worden geblokkeerd en tegengewerkt bij het verkrijgen van informatie. Deze klacht wordt afgehandeld, waarna namens verzoeker op 31 januari 2012 wederom een schrijven wordt ingediend waarin wordt gesteld dat er weer problemen zijn met het aanleveren van informatie. Het gaat bij beide klachten om informatie, die nodig is voor een onderzoek/akoestische meting dat uitgevoerd zou worden door een door verzoeker ingeschakeld ingenieursbureau. Bij brief van 09 mei 2012 stuurt de gemeente een klachtafhandelingsbrief waarin ze aangeeft dat er geen sprake is van onbehoorlijk gedrag en het niet verschaffen van informatie. Tijdens de hoorzitting geeft de heer W. afdelingsmanager aan dat, nadat hij zich er in januari 2012 mee bemoeide de informatie snel was verstrekt. De heer W. heeft geen verklaring voor het niet direct verstrekken van de informatie in november/december 2011.

Bij het opvragen van stukken over een bouwvergunning van de kapschuur geeft de gemachtigde van verzoeker aan dat hij het idee heeft niet alle informatie direct te hebben gekregen. Zo zou een handgeschreven notitie niet meer bij de stukken zitten en hebben ze daar apart om moeten vragen en deze pas later alsnog ontvangen. De gemeente geeft hierover aan dat de notitie een intern stuk was en dat er eerst moest worden overlegd of dit stuk wel aan gemachtigde kon worden toegestuurd.

In twee klachten uit oktober 2007 en november 2007 wordt namens verzoeker ook aangegeven dat, in tegenstelling tot andere bewoners uit hetzelfde plangebied, met hem geen overleg is gevoerd in een vroeg stadium. Deze andere bewoners zouden wel zijn uitgekocht. Hij heeft het gevoel dat hij niet gelijk wordt behandeld en er geen goede communicatie is. In de klachtafhandelingsbrief van februari 2008 geeft de gemeente aan dat verzoeker wel de volledige informatie heeft gekregen, maar dat dit in brokken is geweest. Hierdoor heeft verzoeker zich geen goed beeld kunnen vormen van onder andere de mogelijke aanleg van een fietssnelweg. Ook wordt aangegeven dat de interne communicatie tussen de verschillende productengroepen binnen de afdeling Grondgebied verbeterd dient te worden. Tot slot geeft de gemeente aan dat de wethouder onderscheid heeft gemaakt tussen woningen binnen en buiten het plangebied en ook heeft aangegeven dat niet alle objecten binnen het plangebied zijn aangekocht.

De Ombudscommissie is van oordeel dat, zoals in de klachtafhandelingsbrief van februari 2008 ook wordt gesteld de informatie in een aantal gevallen in brokken wordt verstrekt aan verzoeker. De gemeente heeft hier wel steeds een verklaring voor. Het is de Ombudscommissie niet gebleken dat hierin van de kant van de gemeente van enige opzet sprake is waarbij bewust informatie zou worden achtergehouden. Wel is de Ombudscommissie van oordeel dat de informatie die nodig was voor het akoestisch onderzoek dat verzoeker wilde laten uitvoeren te laat is aangeleverd. Het eerste verzoek hierover was in november en pas na de klacht eind januari 2012 is de informatie aangeleverd.

Betrokken en oplossingsgericht specifiek de norm voortvarendheid

De overheid handelt zo snel en slagvaardig mogelijk. De wettelijke termijnen zijn uiterste termijnen. De overheid streeft waar mogelijk kortere termijnen na. Als besluitvorming langer duurt, dan informeert de overheid de burger daarover tijdig.

Namens verzoeker wordt aangegeven dat het soms te lang duurt voor gevraagde informatie wordt verstrekt en voordat er antwoord op brieven of klachten wordt gegeven.

Zo wordt de klacht inzake de informatieverstrekking aan een door verzoeker ingeschakeld ingenieursbureau pas afgehandeld bij klachtafhandelingsbrief van 9 mei 2012, terwijl de klachten van 01 december 2011 en van 31 januari 2012 zijn. De eigenlijke informatie wordt, zoals al eerder in dit rapport is aangegeven, ook laat aangeleverd, na 31 januari 2012.

De Ombudscommissie is van oordeel dat het verstrekken van de informatie, opgevraagd in november/december 2011 en verstrekt na 31 januari 2012 en het afhandelen van de klacht hierover in mei 2012 te lang hebben geduurd. De gemeente heeft hier niet voortvarend in gehandeld.

De procedure over de planschade neemt ook veel tijd in beslag. Eerst wordt er naar aanleiding van de aanvraag op 19 juli 2007 een schrijven verstuurd door de gemeente, op 24 december 2008, waarin zij aangeeft dat de aanvraag is voorgelegd aan het bureau Maandag Planschadeadvies en dat geadviseerd wordt de aanvraag af te wijzen, wat de gemeente overneemt. In april 2009 brengt de commissie bezwaarschriften vervolgens advies uit op het bezwaar dat namens verzoeker is ingediend. In april 2010 is er vervolgens een zitting bij de Rechtbank Almelo inzake de afgewezen aanvraag. Het beroep wordt gegrond verklaard en de gemeente moet een nieuw besluit nemen. De gemeente gaat in hoger

beroep, waarna de Raad van State in februari 2011 uitspraak doet. De gemeente laat daarna weten dat ze het planschadeverzoek heeft voorgelegd aan een ander bureau, Oranjewoud Legal, voor een second opinion. Uiteindelijk wordt er dan pas in augustus 2012 een nieuw besluit op bezwaar genomen.

De Ombudscommissie is van oordeel dat de hele procedure rondom de planschade erg lang heeft geduurd. Echter, procedures, die door zowel verzoeker als de gemeente zijn aangespannen nemen veel tijd in beslag. De Ombudscommissie is van oordeel dat de gemeente hier geen verwijt treft.

Tot slot wordt aangegeven dat het gehele proces, vanaf 2004 te lang duurt. Gemachtigde heeft hierbij het idee dat de gemeente te lang een bepaalde koers blijft varen en die pas bijstuurt als ze door de Raad van State in het ongelijk wordt gesteld. Hierdoor duurt het gehele proces te lang. Zo wordt gesteld dat de gemeente te lang afkoerst op het positief bestemmen van de woning terwijl dit naar het oordeel van de gemachtigde helemaal niet mogelijk is. De gemeente zou dit ook weten. Zo zou ze onder meer in het, eerder al genoemde, antwoord op een inspraakreactie van de heer de J. hebben aangegeven dat de woning in afwijking van de vergunning is gebouwd, binnen de 70 dB (A). Inmiddels heeft de gemeenteraad besloten dat de woonbestemming niet mogelijk is en heeft de raad het nu bestemd als bedrijfswoning. Hierover wordt nu verder geprocedeerd bij de Raad van State.

Hoewel het gehele proces lang duurt, is de Ombudscommissie hier niet van mening dat dit komt door niet voortvarend optreden van de gemeente. Wel merkt de Ombudscommissie op dat beide partijen een eigen koers varen, waardoor ze elkaar niet vinden. Hierin speelt ook mee dat verzoeker vooral wil worden uitgekocht, terwijl de gemeente vanaf het begin duidelijk heeft aan gegeven niet te willen uitkopen.

Eerlijk en betrouwbaar specifiek de norm betrouwbaarheid

De overheid handelt binnen het wettelijk kader en eerlijk en oprecht, doet wat zij zegt en geeft gevolg aan rechterlijke uitspraken. Als de overheid gerechtvaardigde verwachtingen heeft gewekt bij een burger, moet zij deze ook honoreren.

Namens verzoeker wordt gesteld dat onder meer het handelen van de gemeente in de situatie rondom de woning is overgekomen als onbetrouwbaar. Nu in eerste instantie geconcludeerd zou zijn dat deze onder het overgangsrecht valt en dus legaal zou zijn, verzoeker vervolgens verwezen wordt naar de planschadeprocedure en daar wordt geconcludeerd dat de woning in afwijking van de vergunning gebouwd zou zijn en verzoeker dus niet voor planschade in aanmerking komt. Verzoeker stelt dat al eerder dan de uitspraak uit februari 2011 van de Raad van State voor de gemeente duidelijk moet zijn geweest dat de woning rechtmatig was. Ook zou volgens verzoeker al eerder duidelijk moeten zijn geweest voor de gemeente dat de woning geen woonbestemming kon krijgen.

De Ombudscommissie is echter van oordeel, zoals al eerder aangegeven in dit rapport, dat er niet gebleken is van onbetrouwbaar handelen door de gemeente. Er is de Ombudscommissie ook niet gebleken dat de gemeente rechterlijke uitspraken inzake de woning van verzoeker niet zou hebben gevolgd. Echter omdat het handelen van de gemeente niet altijd even transparant is geweest naar verzoeker toe, kan dit verzoeker de indruk hebben gegeven dat de gemeente niet oprecht is in haar handelen.

Ook met betrekking tot bepaalde stukken die niet in het dossier zitten als er informatie wordt opgevraagd heeft verzoeker het idee dat de gemeente deze opzettelijk achterhoudt en daarin niet open en eerlijk is. Met betrekking tot het overleggen van de stukken, zoals bijvoorbeeld de handgeschreven notitie in het dossier over de bouwvraag, is de Ombudscommissie van oordeel dat niet gebleken is dat de gemeente hier niet eerlijk en oprecht heeft gehandeld.

Klachtafhandeling

Door de klachtcoördinator is tijdens de hoorzitting aangegeven dat de klacht over de informatieverstrekking bij de gemeente is afgehandeld op 9 mei 2012. De klachtcoördinator geeft aan dat deze klacht derhalve nog intern in behandeling was, toen namens verzoeker op 31 januari 2012 naar de klacht over de informatieverstrekking werd verwezen. Derhalve is de klachtcoördinator van mening dat de klacht over de informatieverstrekking nog niet in deze procedure kan worden betrokken.

De Ombudscommissie is van oordeel dat nu de klacht over de informatieverstrekking tijdens de hoorzitting op 28 maart 2013 afgehandeld was en gemachtigde hier richting de Ombudscommissie in het nadere schrijven ook aan refereert, het de Ombudscommissie correct voorkomt dat ook deze klacht direct en tegelijk behandeld wordt, mede gelet op de lange duur van dit klachtentrajec. Het eerste schrijven dateert immers al van 24 oktober 2011.

Met betrekking tot de klachten over de informatieverstrekking, van 1 december 2011 en van 31 januari 2012 merkt de Ombudscommissie op dat zoals al eerder aangegeven het lang geduurd heeft voordat deze werden afgehandeld. Dit gebeurde uiteindelijk bij brief van 9 mei 2012.

Oordeel

De gedragingen van de gemeente zijn ten aanzien van de kernwaarden:

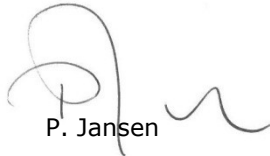
- I. Open en duidelijk
 - transparant: niet zorgvuldig.
- II. Open en duidelijk
 - goede informatieverstrekking: deels behoorlijk/deels niet behoorlijk.
- III. Betrokken en oplossingsgericht
 - voortvarendheid: deels behoorlijk/deels niet behoorlijk.
- IV. Eerlijk en betrouwbaar
 - betrouwbaarheid: niet onbehoorlijk.
- V. Klachtafhandeling: inhoudelijk behoorlijk, procedureel niet zorgvuldig.

Daarmee is de klacht van verzoeker gedeeltelijk gegrond.

Aldus vastgesteld door de Overijsselse
Ombudscommissie op 4 juni 2013.

Mr. A. Lunenburg

P. Jansen

mw. mr. P. Weggemans